

A fenyő zöldje a reménységet jelzi

FOTÓK: BARABÁS ÁKOS

Advent: bizalom és remény

Liturgikus időszak, amely az Úr érkezésére mutat

• Sötétek a hajnalok, későn pirkad, szükségünk van fényforrásokra. Az új egyházi év kezdete a Megváltó fényére való várakozás és a Messiás utáni vágy, ugyanakkor a szeretetcselekedeteinkkel tele készület ideje. Léteidőnkben egyszerre lehetünk virrasztó pásztor, gyermeket váró édesanya és szerelmes kamasz is.

MOLNÁR MELINDA

A december 2-án kezdődő úrvéti időszak latin neve adventus Domini, az Úr eljövételének emlékeideje. Az őszö-vetségi próféták messiásvárására utaló, imádsággal megszentelt idő az ember földi életének adventjelle-gét is jelzi, melynek karácsonya az Úr színről színre való látása lesz. A régi időkben advent első vasárnap-ján éjféltor harangszó hirdette az új

egyházi év kezdetét – a misztérium-adventét, mely „Krisztus napjára” készít elő.

Eljövétel

A karácsony előtti szent idő liturgi-ája hármassal emlékeztet: a Messiás múltbeli eljövételére, mai, az emberek lelkében történő érkezé-sére, valamint az utolsó eljövételre – a jövőben, a világ végén. A bet-lehemi gyermek az Üdvözítő; élet-időnkben lelkünk Megváltója; aztán a dicsőséges eljövendő, a végítélet

Bírója – a győzelem és az öröm boldogító napján.

A kegyelmi időszak négy hete jelképrendszerében hitet, reményt,

Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit! (Lk 3, 5)

szeretetet, örömet hordoz. Az első hét a hit jelképe, Ádámot és Évát hozza látóterünkbe, mint akiknek elsőként ígérte meg Isten a megvál-tást. A második hét a remény szim-bóluma, és a zsidó népre utal, mely-nek Isten ígéretet tett, hogy belőle származik a Messiás. A harmadik héten a szeretetre összpontosítha-tunk Keresztelő Szent János példája nyomán, aki hirdette Jézus eljövete-

lét, és készítette útját a szívekhez. A karácsony előtti hét pedig az öröm, a Szűzanya örömeinek ideje, aki megszülte a Fiút.

Az advent a római katolikusok-nál liturgikus Mária-hónap. Tevé-keny készületben töltött várakozása a világ várakozása is: Földre hozta az Eget. Erre az időszakra esik a szeplőtelen fogantatás ünnepe, de minden hajnali mise Mária-köszön-tés is egyben. Mária a hajnalcsillag: jelzi Krisztusnak, a Világ Világossá-gának érkezését.

Várakozás – a szív reménye

„Harmatozzatok, egek! – szól az ősi kérelem. A szerre gyuló gyertyák repeső fénye ígéretet hordoz: Akit várunk, eljön. Olyan, mint a szív iz-galma, ha valami többre, a szeretett Személlyel történő találkozásra vár. Az Érkezőre várni vágy. Saint-Exu-

péry így fogalmaz: „Ha hajót akarsz építeni, tanítsd meg az embereket a nyílt tenger után vágyakozni.” Ad-venti értelemben a nyílt víz a lélek tudása, a mindennapok pusztájá-ban pedig az igazakra harmatoznak az Egek. Így legyen áldott idei ad-ventünk!

Jelképlángok

A négy gyertya nem csupán a Születésün-nep előtti négy vasárnapra utal, hanem a Szűzanya négy legszebb erényére is, alázatoságára, szeretetére, tisztaságára és engedelmességére. A fénnyelzők a négy sarkalatos erényt is jelképezik: az okosságot, az igazságosságot, a mérték-letességet és a lelki erősséget. A négy láng ugyanakkor figyelmeztet a szent idő négy gyakorlatára: az imádságra, a jó cse-lekedetekre, a bűnbánatra és a böjtölésre.

